

MESSA A FUOCO FÓKUSZBAN

Fotografia Contemporanea in Italia
Rassegna d'arte contemporanea
coordinata da Enzo di Grazia
Castello di Kormend (H)
Sala Terrena Galeria
dal 9 settembre al 14 ottobre 2011

Kortárs Fotóművészet
Olaszországban
A tárlat kurátora: Enzo di Grazia
Körmendi Kulturális Központ
Sala Terrena Galeria
2011 szeptember 9 – október 14

Associazione Culturale
v.le Trieste, 19 - 33170 Pordenone
tel. e fax 0039(0)434 552174
cell. 0039338 8894652 e mail laroggia@tin.it
web: www.laroggia.altervista.org

Con il patrocinio
del Comune di Pordenone
Pordenone Város támogatásával

9900 Körmend,
Batthyány kastély
tel/fax 0036 94 594 227
cultcent@t-online.hu

MESSA A FUOCO

FOTOGRAFIA CONTEMPORANEA IN ITALIA

5

Nel corso dei suoi quarant'anni di attività, *la roggia* ha dato sempre molto spazio alla fotografia ed ai nuovi media, sulla linea dell'attenzione alle novità in arte che, specialmente nel campo della fotografia, sono state importanti e numerose, in questi decenni.

Negli ultimi due anni, una parte molto ampia del calendario delle esposizioni nella sede dell'associazione è stata dedicata per l'appunto ai linguaggi fotografici, privilegiando soprattutto i fotografi che operano nella città e nella provincia di Pordenone, ma senza trascurare le esperienze che si sono registrate in tutta Italia.

Il quadro che è emerso alla fine è quello di una rassegna decisamente importante e significativa dello *stato di salute* della fotografia, in un momento in cui i mezzi di espressione visiva sono sicuramente molti, agili e capaci di acrobazie fino a qualche tempo fa del tutto impensabili.

Per un problema di coerenza con la linea di ricerca che l'Associazione privilegia nelle sue scelte artistiche, lo spazio più interessante è stato dedicato ai fotografi nel cui lavoro gli elementi *concettuali* della rappresentazione prevalgono inevitabilmente sugli aspetti puramente formali.

Ma proprio questo elemento - che potrebbe apparire limitante - è risultato alla fine determinante per creare dei *racconti* di grande intensità che vanno dalla riflessione sociale sul mondo circostante a quella più *spicciola* sulle realtà del proprio ambiente o territorio; e, quasi per conseguenza, sono risultati dominanti i linguaggi che al reale oggettivo fanno riferimento.

Va precisato però che ciascun artista ha presentato il lavoro esattamente così come nella sua personale storia lo ha vissuto e realizzato, lasciando che ciascuno proponesse quello *spaccato* della realtà che gli è congeniale, quel modo di accostarsi alle cose che nella (per tutti) lunga esperienza hanno maturato con intelligenza ed ottimi risultati.

Il percorso *tra i campanelli* di **Guido Cecere** appartiene a quella sua storica capacità di cogliere *la poesia nelle cose* quando nessuno sembra accorgersene e si muove attraverso la geografia (le immagini provengono da mezza Europa) e attraverso la storia (i modelli risalgono alle epoche più

disparate) con la sensibilità e l'attenzione che da sempre ha posto nella sua *ricerca sul quotidiano* che gli ha valso tanti meritatissimi successi.

Allo stesso modo, **Salvatore Di Vilio** si muove come un *turista incantato* (come era il titolo della sua mostra) attraverso monumenti e quotidianità con personaggi che sembrano quasi estranei all'ambiente oppure con altri nei momenti in cui si perde totalmente il senso della loro dimensione di *turisti* ed emerge quell'umanità che ci rende simili o addirittura uguali in ogni situazione.

Anche **Riccardo Moretti** viaggia per il mondo, ma anche e soprattutto dentro il mondo, per cogliere quegli angoli, quegli attimi, quelle luci di intimità che riportano gli eventi - anche quelli grandi e monumentali - ad una dimensione intima e sensibile che si spiega solo con la determinazione, con il viaggio, di muoversi dentro ad una umanità che è la stessa a tutte le latitudini.

Danilo Rommel sembra più ancorato alla realtà intima del suo territorio, anzi della sua città, che coglie in certi momenti di surreale astrazione per cui sembra essere vuota ed oleografica; in realtà, le sue visioni notturne rendono protagoniste le pietre e le case, gli spazi e i monumenti, segnalando quello stesso bisogno di relazioni umane che, nelle sue foto, si trasforma, in *umanità delle cose*.

Il lavoro di **Teresa Mancini** è più teso verso un'eleganza di soluzioni che mettono in secondo piano il carico di emozioni che si agita nelle figure rappresentate in forma di ectoplasmi; ma, dopo il primo sguardo, emerge con forza la sensibilità delle emozioni che agitano le figure decisamente sfumate nei contorni ma ricche di un'intensità che nasce da una resa per tratti, per accenni, per sfumature.

Nel complesso, una rassegna che ha esplorato i modi (spesso abissalmente diversi) di muoversi dentro le cose con la *protesi naturale* dell'obiettivo fotografico davanti agli occhi; e vale bene a spiegare come, in un momento in cui la tecnologia sembra avere il sopravvento, è comunque l'occhio umano del fotografo a cogliere l'*intimo sapore poetico* della realtà.

Enzo di Grazia

FÓKUSZBAN

KORTÖRS FOTÓMŰVÉSZET

7

A *la roggia* Művészeti Egyesület tevékenységének negyven éve során mindvégig nagy teret engedett a fotóművészetnek és az új médiumoknak, figyelemmel kísérve az e művészeti területeken és legfőképpen a fotóművészet terén az elmúlt évtizedekben nagy számban megjelent, jelentős újdonságokat.

A 2010-ben az egyesület székhelyén megrendezésre kerülő tárlatok kiállítási naptárának nagy részét kifejezetten a fotóművészet kifejezési módjainak szenteltük, előtérbe helyezve a városban és Pordenone térségében tevékenykedő fotóművészeket, az Olaszország teljes területén rögzített élmények elhanyagolása nélkül. A végül kialakult kép egy *határozottan fontos és jelentőségteljes áttekintés a fotóművészet egészségi állapotáról* egy olyan történelmi pillanatban, amikor a vizuális kifejezés eszközei nagy számban, élénk módon és nem is olyan régen még teljességgel elképzelhetetlen akrobata mutatványokra képesek. Az Egyesület által a művészeti döntések során privilegizált kutatási iránnyal összhangban a legnagyobb érdeklődésre számot tartó teret azok a fotóművészek kapták, akiknek munkáiban az ábrázolás *konpcionális* elemei megakadályozhatatlanul felülkerekednek a pusztán formális aspektusokon. De pontosan ez az elem, ami akár korlátozóznak is tűnhet, bizonyult végül meghatározóznak azoknak a nagy intenzitású *elbeszéléseknek*, a megalkotása szempontjából, melyek a környező világról szóló szociális elmélkedéstől a közönségesebb, saját környezet vagy a környező vidék realitás ábrázolásáig terjednek, és majdhogynem ennek következményeként váltak dominánssá azok a kifejezési eszközök, melyek a tárgyilagos valóságon alapulnak. Ki kell hangsúlyoznunk azonban, hogy a kiállító művészek mindegyike pontosan úgy mutatta be alkotásait, ahogy azokat személyes történetükben megélték és megalkották, hagyva, hogy mindegyikük a valóságnak azt a metszetét mutassa meg, ami leginkább hozzá illő, a dolgokat úgy megközelítve, ahogy azt (a kiállító mindegyike esetében) hosszú múltra visszatekintő tapasztalatuk során, intelligens módon és kiváló eredményekkel fejlesztették ki.

Guido Cccere *harangok között* kanyargó útvonalai a művésznak a mások által észrevétlenül maradó *dolgokban rejlőző költőiség* megragadásának múltba nyúló képességében gyökerezik, és a földrajzi tájakat (felvételi fél Európából származnak), valamint a történelmi múltat (hiszen tárgyai a legkülönbözőbb

történelmi korszakokból származnak) járják be azzal az érzékenységgel és figyelemmel, melyeket munkássága kezdeteitől a *mindennapok elemzésébe* fektetett és melyek megannyi megérdemelt sikert hoztak számára. Ugyanígy **Salvatore di Vilio**, aki (egyéni kiállításának címében is szereplő) *megigézett turistaként* halad műemlékeken és a hétköznapi életképeken át. Alakjainak majd mindegyike környezetében kívülállóként hat, vagy olyan alakokat ábrázol, akikben *turista* dimenziójuk lényegének elvesztése pillanataiban felszínre kerül az a *humanitás*, ami annyira egymáshoz hasonlóvá, vagy inkább teljesen egyenlővé tesz bennünket az élet minden helyzetében. **Riccardo Moretti** világutazó, de ezzel egy időben legfőképpen a világ belsejében tesz utazást, hogy lencsevégre kapja azokat a zugokat, pillanatokat, a meghittség azon fényeit, melyek az eseményeket, még a nagy és monumentális eseményeket is bensőséges, érzékelhető dimenzióba hozzák vissza, ami csak az elszántsággal, az utazással, és a minden földrajzi szélességi fokon megegyező *humanitás* belsejébe történő bepillantással fejthető meg.

Daniilo Rommel szorosan kötődni látszik saját vidékének, sőt városának meghitt valóságához, melyet azok szürreálisan absztrakt pillanataiban örökít meg. Emiatt azok üresnek és banálisan egyszerűnek tűnnek, valójában a művész éjszakai víziói léptetik elő a köveket és házakat, a tereket és műemlékeket főszereplővé, jelezve ugyanazoknak az emberi kapcsolatoknak a szükségességét, amelyek a felvételeken *a dolgokban rejtőző emberséggé* változnak át. **Teresa Mancini** munkája inkább a megoldások eleganciája felé irányul, amely háttérbe szorítja a hektoplazma képeiben ábrázolt alakokban dolgozó érzelmi töltöttséget, de az első pillantás után erőteljesen felszínre bukkan a körvonalaikban elmosódott, de határozott intenzitású alakokat mozgó érzelmi fogékonyság, ami a kezdeményekben, utalások és elmosások útján jut kifejezésre. A szemek elé helyezett objektív *természetes protézisével* a kiállítás összességében körül járja a dolgok belsejének (gyakran teljességgel különböző) feltárási módjait, mintegy igazolva azt, hogy abban a pillanatban, amikor úgy tűnik, hogy a technológia veszi át az irányítást, mégis a fényképész emberi szeme az, ami a valóság *költői bensőségeségét* megragadja.

Enzo di Grazia

La fotografia fa parte del nostro quotidiano.

Grazie allo sviluppo generale ed esponenziale della tecnologia, anche quest'area si è sviluppata enormemente dal momento della nascita delle prime daguerrotipie. La Galleria La Roggia durante i suoi 40 anni di attività ha dedicato un'attenzione particolare all'arte fotografica. Uno dei risultati di questo impegno è l'esposizione il cui catalogo viene ora sfogliato dal visitatore nella Galleria Sala Terrena ospitata in una degli edifici del Castello Batthyányi di Kormend. Gli interessati hanno già avuto modo di incontrare mostre fotografiche tra le esposizioni periodiche organizzate in passato dal Centro Culturale di Kormend. Tra le antiche mure del castello sono state esposte opere di artisti singoli e di collettive, artisti, gruppi e gallerie locali, regionali o nazionali, ma anche internazionali. La collaborazione con la Galleria La Roggia risalente al 2010 quest'anno ha l'obiettivo di presentare l'arte fotografica dell'Italia Settentrionale. Oltre la percezione dello sviluppo straordinario della tecnologia è interessante osservare come l'artista utilizza la tecnica della fotografia per esprimere i propri pensieri. È curioso poter vedere attraverso gli approcci personali dell'artista il presente quotidiano di un'altra nazione, osservare le diverse forme di rappresentazione e i dettagli degli stessi oggetti resi in modo tale come noi non avremmo mai concepito di registrarli. Ma in genere che uso ne facciamo della macchina fotografica? La usiamo per scattare fotoricordi dei nostri parenti, di ricorrenze in famiglia, delle nostre gite e di viaggi per poter poi rievocare le nostre esperienze in qualsiasi momento. Per fare ciò probabilmente non abbiamo mai ricorso a montaggi e sfumature curiosi e sorprendenti, perché il nostro obiettivo principe è la registrazione della realtà nella maniera più oggettiva e diretta possibile. Dopo aver visitato la mostra fotografica intitolata "Messa a fuoco" che presenta opere di 5 artisti probabilmente anche noi stessi acquisteremo maggiore libertà di scegliere la tematica delle nostre foto e saremo in grado di notare ciò che finora non abbiamo notato passandoci semplicemente oltre durante le passeggiate. Saremo invogliati a sperimentare nuove possibilità di associazione o a prendere in mano la macchina fotografica già con una preconcezione personale. Ho inoltre il piacere di annunciare che quest'anno a Kormend è nato il Circolo Fotografico 3F-K all'interno del quale artisti agli esordi, in corso di formazione ed artisti professionisti lavorano insieme per realizzare, prendendo in prestito l'espressione di Enzo di Grazia con la "protesi naturale" dell'obiettivo fotografico davanti agli occhi opere simili a quelli esposti in questa esposizione.

Paloczi Zsuzsa Vice-direttore Centro Culturale di Kormend

A fényképezés hozzátartozik mindennapjainkhoz.

Az első dagerrotípiák elkészülte óta hatalmas fejlődésen ment át ez a terület is, a technika általános és rohamos fejlődésének köszönhetően. A La Roggia Galéria 40 éves működése alatt kiemelt figyelmet szentelt a fotózásnak. Ennek egyik eredménye ez a kiállítás, amelynek katalógusát Körmenden, a Batthyány kastély egyik épületében működő Sala Terrena Galériában tarthatja kezében a látogató. A Körmendi Kulturális Központ eddigi időszaki kiállításainak sorában is évről évre találkozhatott az érdeklődő fotókiállítással. Egyéni és csoportos, helybeli, megyei és országos, de külföldi fotós, csoport vagy galéria anyaga is látható volt már a kastély ódon falai között. A 2010-ben kezdődött kapcsolat a La Roggia Galériával az idén az észak-olasz fotóművészetet van hivatott bemutatni. A technika sosem látott fejlődését érzékelve érdekes látni, hogy a művész miként használja gondolatai kifejezésére a fotótechnikát. Érdekes az egyéni látásmódon keresztül betekinteni egy másik nemzet mindennapjaiba, ugyanazon tárgyak különböző megjelenési formáit, azok részleteit fényképen látni úgy, ahogyan nekünk talán sosem jutott volna eszünkbe megörökíteni. Hiszen mire is használjuk általában a fényképezőgépet? Családtagok, családi ünnepek, kirándulások, utazások megörökítésére, hogy élményeinket bármikor felidézhesük. Valószínűleg sohasem használunk érdekes, meghökkentő kivágásokat, elmosásokat, hiszen célunk a valóság minél konkrétabb, direktebb megörökítése. A Fókuszban címet viselő és 5 művész fotóit bemutató kiállítás után valószínűleg mi is bátrabban választunk témát, észrevesszük azt, ami mellett eddig elsétáltunk. Új asszociációs lehetőségek kipróbálására kapunk kedvet, vagy már eleve egyfajta koncepció birtokában vesszük kezünkbe a fényképezőgépet. Örömmel számolhatok be arról, hogy ebben az évben Körmenden megalakult a 3F-K fotóklub, amelyben kezdő, haladó és profi fotósok együtt tevékenykednek annak érdekében, hogy – Enzo di Grazia kifejezésével élve – a szemek elé helyezett „természetes protézissel”, azaz az objektívvel a mostani kiállításon látható alkotásokhoz hasonló fényképek is megszülethessenek.

Pálóczy Zsuzsanna igazgató-helyettes Körmendi Kulturális Központ

■ Elenco degli Artisti
Kiállító művészek

11

■ Guido CECERE
Salvatore DI VILIO
Teresa MANCINI
Riccardo MORETTI
Danilo ROMMEL

Guido Cecere

è nato a Bari nel 1947. Dopo gli studi classici frequenta il Corso Superiore Speciale di Arte Grafica in Urbino dove è allievo di Albe Steiner e Michele Provinciali. Si diploma nel 1971.

Lo stesso anno viene ammesso a frequentare il corso di specializzazione in fotografia creativa presso il *London College of Printing* dove, allievo di George Lewinski, si diploma nel 1972.

Dal 1974 vive e lavora a Pordenone, dove affianca alla sua attività di fotografo e art director in pubblicità quella di ricerca e studio sulla fotografia e sull'immagine applicata alla comunicazione.

Dal 1984 ha tenuto interventi seminariali di fotografia presso *l'ISIA di Urbino* dove ha insegnato continuativamente dal 1996 al 2002.

Dal 1988 ha curato mostre di fotografia per *Zeroimage* del centro culturale Cinemazero di Pordenone.

Dal 1989 è membro del comitato scientifico del *Museo Alinari di Storia della Fotografia a Firenze*, per il quale ha curato una delle sezioni della nuova sede inaugurata nel 2006. Dal 1993 collabora, per il settore fotografia e video, con il *Centro Iniziative Culturali Pordenone - Galleria Sagittaria*. Dal 2002 è membro del comitato scientifico della Galleria Regionale di Arte Contemporanea Spazzapan.

Dal 1993 al 1997 ha insegnato fotografia all'*Accademia di Belle Arti di Urbino* e dal 1997 al 1998 all'*Accademia di Belle Arti di Bologna*. Dal 1998 è titolare della *Cattedra di Fotografia*

all'Accademia di Belle Arti di Venezia e dal 2001 anche a *Villa Manin* (Udine).

Ha prestato consulenza iconografica per: *Biennale di Venezia*, *Biblioteca dell'Immagine*, Magnus Edizioni, Marsilio Editore e collabora con gli Editori Alinari, Electa, Fabbri e Gribaudo con i quali ha sinora realizzato dieci opere.

Nella sua attività espositiva ha realizzato oltre trenta mostre personali e partecipato a svariate collettive in Italia e all'estero. Suoi lavori sono stati pubblicati su numerose riviste italiane e straniere.

Ha curato una cinquantina di eventi e mostre dedicati alla Fotografia.

Ha realizzato una sessantina di calendari fotografici.

Nel 1994 ha vinto il *Premio per il miglior calendario fotografico europeo* alla Fiera del Libro di Francoforte.

Nel 2006 la Città di Pordenone gli ha assegnato il *Premio San Marco* per l'attività culturale svolta.

Nel 2009 il CRAF (Centro Ricerca Archiviazione Fotografia) gli ha assegnato il *Premio Friuli Venezia Giulia Fotografia*.

15

Guido Cecere Bariban született 1947-ben. Klasszikus tanulmányait követően Urbino-ban, a Grafikai Művészetek speciális felső szintű kurzusát látogatta, ahol Albe Steiner és Michele Provinciali tanítványa volt. 1971-ben kapott diplomát.

Ugyanezen évben felvételt nyert a London College of Printing kreatív fényképezési kurzusára, ahol George Lewinski tanítványa. 1972-ben kap diplomát.

1974 óta Pordenone-ben él és alkot, ahol fényképezési és reklám területen folytatott art director-i tevékenysége mellett a kommunikáció területén alkalmazott fényképezési és ábrázolási vonalon végez kutatásokat és tanulmányokat.

1984-től fényképezési szemináriumokat tart az Urbonioi ISIA intézetben, ahol folyamatosan tanít az 1996-2002 közötti időszakban. 1988-tól fényképezési kiállításokat rendez a Pordenone-i Cinezero Kulturális Központ Zeroimage megbízásából.

1989-től tagja a Firenze-i Museo Alinari di Storia della Fotografia Tudományos Bizottságának, amely számára a 2006-ban átadott új székhelyen található kiállítás egy szekcióját rendezte meg.

1993-tól fényképezési és video szekcióban együttműködik a Pordenone-i Kulturális Kezdeményezések Központ – Sagittaria Galériával. 2002-től együttműködik a “Spazzapan” Regionális Kortárs Művészeti Galériával.

1993 és 1997 között az Urbonio Szépművészeti Akadémián, majd 1997 és 1998 között a Bolognai Szépművészeti Akadémián tanított.

1998-től a Velencei Szépművészeti Akadémia Fényképészeti karának tanára, valamint 2001-től az Udinei Villa Manin-ban is állandó tanár.

Ikonográfiai tanácsadóként közreműködött a Velencei Biennálé, a Biblioteca dell'Immagine könyvtár, a Magnus Edizioni kiadó vállalat és a Marsilio Editore kiadó vállalat számára, jelenleg az Alinari, Elect, Fabbri és Gribaudo kiadókkal működik együtt, akikkel eddig 10 művet alkotott.

Kiállítói tevékenysége során eddig több, mint harminc egyéni kiállítást rendezett, valamint számos kollektív kiállításon vett részt Olaszországban és külföldön egyaránt.

Munkái számos olasz és külföldi folyóiratban megjelentek.

Közel ötven, fotózással kapcsolatos eseményt rendezett. Mintegy hatvan fotónaptárt készített.

1994-ben a Frankfurti Könyvvásár alkalmával a "Legjobb európai fotónaptár" díját nyerte.

2006-ban Pordenone Város Szent Márk díjjal tüntette ki kulturális tevékenysége elismeréseként.

2009-ben a CFAF (Fényképészeti Archívumok Kutatóközpontja) "Premio Friuli Venezia Giulia Fotografia" díjjal jutalmazta.

Salvatore Di Vilio

nato nel 1957 a Succivo (CE), dove vive e lavora, frequenta la facoltà di Architettura di Napoli. Interrompe gli studi universitari per dedicarsi alla fotografia. Dal 1980 è presente nei settori della ricerca fotografica. Partecipa a mostre e rassegne nazionali e internazionali. Espone dal 1982.

Mostre Personali Recenti:

Mezzago(MI), Sala mostra Biblioteca Civica, *Fabbriche*, 2002; Acerra(NA), Galleria fotografica "Tina Modotti", *Fabbriche*, 2004; Napoli, Spazio Feltrinelli, *Il turista incantato*, 2006; Napoli, Sala Esposizione Istituto Cervantes, Diaproiezione: *Nel cuore del Barocco Uno studio sul Mausoleo di Don Pedro de Toledo Napoli 1560* - Napoli 2006; Orvieto (TR), Palazzo dei Setti, *Prima del Ballo*, 2007; Lishui, Cina 13° Festival Internazionale di Fotografia, *Il turista incantato*, 2007; Montecchio Emilia (RE), Castello di Montecchio - 26° Foto Festival - *Opere Ricerche Fotografiche*, 2008-2009; Pordenone, Galleria la roggia - *Il turista incantato*, 2010; Sant'Andrea di Conza (AV) - Ex Fornace - *Fabbriche Culturali - Archeologie Industriali e Nuovi Usi*. "Fabbriche" - fotografie e videoproiezione, 2010;

Mostre Collettive Recenti:

Napoli, Sala Esposizione Istituto Cervantes (Gruppo Underworld) *Video installazione La vita es sueno*, 2006; Napoli, Sala Esposizione Istituto Cervantes (Gruppo Underworld) *Video Istantazione Napoli*

Assediata, 2007; Orvieto - Orvieto Fotografia, Palazzo dei Sette, Cina, 2010. Bourbon-Lancy, Francia - *L'été des portraits* - "Les photographes Italiens à l'honneur", 2010; Foiano-Arezzo, *XII Rassegna Internazionale di Fotografia Foiano* fotografia Diario di un giornale - *Autori Vari* (a cura di Maurizio Garofalo); Caserta, Casa del Fascio - "Terremoto - Terrefoto: Riflessi e Riflessioni" - Autori vari curata da Giancarlo Pignataro, della Commissione Cultura dell'Ordine degli Architetti;

Tra gli altri, hanno scritto di lui:

Franco Arminio, Enzo Battarra, Michele Buonuomo, Giulio Baffi, Jolanda Capriglione, Federica Cerami, Raffaele Cutillo, Andrea Di Consoli, Enzo di Grazia, Fiorenzo Marino, Giuseppe Montesano, Gerardo Pedicini, Gianpaolo Graziano, Maurizio Vitiello, Vincenzo Trione.

Pubblicazioni:

Verde ero e verde sono nata, Immagini della canapa in Terra di Lavoro, Edizione Il Ponte, 1992; *Goethe a Succivo*, edizione Il Ponte/Etrarte, 1996; *Il Maestro di Casapuzzano*, edizione Il Ponte/etrarte, 1998. *Il Tenente e donna Filomena*, edizione Il Ponte/etrarte, 2004; *Il pozzo di San Lorenzo*, edizione Il Ponte/etrarte, 2005; *Romeo cambia colore*, edizione Il Ponte/etrarte, 2006; *I puri di cuore di S. Maria della Stella*, edizione Il Ponte/etrarte, 2007; *Grandiosi Festeggiamenti in Onore di Gesù Trasfigurato*, edizione Il Ponte /etrarte, 2008; *Trionfo e morte di Carnevale - un*

Carnevale Atellano, Sant'Arpino 1982-1999, edizione Il Ponte / Contrasto, 2009.

Pubblicazioni con contributo fotografico:

Caserta la Storia, Paparo Edizioni, 2000. *La Casa delle Arti Succivo*, Edizioni Electa Napoli, 2001. *Almanacco di Casabella giovani Architetti Italiani 2001-2002*, Edizioni Mondadori 2002. *Giardini dell'Armonia*, Paparo Edizioni, 2004. *Periferie a cura di Stefania Scateni*, Editori Laterza 2006.

Collaborazioni editoriali:

Il Diario, *l'Unità*.

Salvatore Di Vilio

Succivo (CE) városkában született 1957-ben.

A Nápolyi Egyetem Építészeti szakát látogatta. Egyetemi tanulmányait megszakítva a fényképészetnek szentelte idejét. 1980-tól van jelen a fényképészet különböző kísérleti területein. Hazai és nemzetközi kiállításokon és eseményeken vesz részt.

Egyéni kiállításai:

Savona, Galleria della Mandorla, *Dentro il rito*, 1982; Sant'Arpino (Ce), Palazzo Ducale, *Immagini del Carnevale*, 1982; Orta di Atella, Sala Comunale, *Orta di Atella: dentro le case, dentro la storia*, 1984; Varsavia, Akademia Polytechnicne, *Naples-Poland-Italy*, 1984; Napoli, Intra Mœnia, *Tipi da discoteca*, 1997;

Mezzago(Mi), Sala mostra Biblioteca Civica, Fabbrie, 2002;
 Acerra (Na), Galleria fotografica "Tina Modotti", Fabbrie, 2004;
 Napoli, Spazio Feltrinelli, Il turista incantato, 2006; Napoli, Sala
 Esposizione Istituto Cervantes, Diaproezione: Nel cuore del
 Barocco Uno studio sul Mausoleo di Don Pedro de Toledo Napoli
 1560 - Napoli 2006; Orvieto, Palazzo dei Setti, Prima del Ballo,
 2007; Lishui, Cina 13 ° Festival Internazionale di Fotografia,
 Il turista incantato, 2007; Montecchio Emilia (RE), Castello di
 Montecchio - 26 ° Foto Festival - Opere Ricerche Fotografiche,
 2008;

Csoportos kiállítások:

Napoli, Studio Ganzerli, "Il Contemporaneo in Sequenza", 1983;
 Napoli, Galleria A come Arte, Frammenti del quotidiano, 1983;;
 Caserta, Palazzo dei Vescovi-Settembre al Borgo: Incontri d'arte,
 1995; Caserta, Galleria Ciak, Photo, 1998; Ponza(Lt), Museo
 Storico - Archeologico, Mediterraneo o l'oblio dell'essere, 2000;
 Napoli, Casina Pompeiana -Villa Comunale, Solid'Arte Mostra di
 Arti visive, 2005; Napoli, Spazio Feltrinelli (Gruppo Underworld:
 Francesco Capasso, Teresa Dell'Aversana, Rosanna Pezzella,
 Domenico Napolitano) MAGIC PEOPLE, 2005; Napoli, Sala
 Esposizione Istituto Cervantes (Gruppo Underworld) Video
 installazione La vita es sueno, 2006; Napoli, Sala Esposizione
 Istituto Cervantes (Gruppo Underworld) Video Istante Napoli
 Assediata, 2007;

erresa Mancini.

vive e lavora a Roma. Ha frequentato l'Istituto Europeo di Design dipartimento Fotografia e l'Istituto di Stato per la Cinematografia e Televisione Rossellini; intraprende poi l'attività come freelance nel settore della moda, del reportage, pubblicando su diverse riviste come Harper's Bazar, Protecta - Protezione Civile-Ecologia-Ambiente. Attualmente pubblica su Italian Photo Gallery. È iscritta all'Associazione Nazionale Fotografi Professionisti Tau Visual.

Fino al 2008 ha esposto in diverse gallerie: Galleria d'Arte Sagittaria di Pordenone, Galleria sala convegni La Delizia Casarsa della Delizia (PN), Galleria Ferro di Cavallo Roma.

Successivamente, ha al suo attivo le seguenti partecipazioni:

2008 - *FotoGraficaMente* - Galleria Studio Arte FuoriCentro, Roma;

In Tandem per l'Italia, mostra collettiva itinerante in varie sedi;

Segni Disegni - Galleria Studio Arte Fuori Centro, Roma.

2009 - *La memoria degli altri - Il Giallo e il Rosa* per ricordare la Shoà; Associazione ECAD, Qube, Roma; *Riciclo Arte Ricostruzione: Adotta una bottega in Abruzzo* Cocullo (AQ); *Quaranta artisti per il muro di Berlino* Studio Arte Fuori Centro Roma; *Biennale del Libro d'Artista* città di Cassino.

2010 - *Segni di Confine*, a venti anni dalla caduta del muro di Berlino Associazione Culturale Fuori Centro Roma; *XV Giornata Mondiale del libro* Comune di Castro dei Volsci (FR); *Di ombra in ombra* Galleria Arte Fuori Centro di Roma e MAC-Maffei Arte

Contemporanea, di Viareggio; *Spam Story Soirée*, Caffè Letterario Mangiaparole di Roma; *Haliotis* disegni, gioielli, libri d'artista e fotografie con Antonio Picardi.

2011 - *L'immagine latente* personale, ass. cult. *la roggia* Pordenone; *L'ira del silenzio* per la *Giornata della memoria*, casa del jazz, Roma; *Autoritratti* Galleria Studio Arte FuoriCentro, Roma; *8 Poetesse con 8 Fotografie* per l'8 marzo Comune di Viterbo.

Teresa Mancini Rómában él és alkot. Az "Istituto Europeo di Design" (Európai Design Intézet) Fényképészet szakán, valamint az "Istituto di Stato per la Cinematografia e Televisione Rossellini" - Rossellini Állami Filmművészeti és Fényképészeti Intézetben tanult. Ezt követően freelance -ként tevékenykedik a divatszakmában riportok és tudósítások készítésével. Számos kiadványban, pl. Harper's Bazar, Protecta – Protezione Civile-Ecologia-Ambiente jelennek meg munkái.

Jelenleg az Italian Photo Gallery kiadványban publikál. Tagja az Associazione Nazionale Fotografici Professionisti Tau Visual, azaz a profi fényképészek egyesületének.

2008-ig több galériában állította ki műveit, köztük "Galleria d'Arte

Sagittaria” Pordenone, “Galleria sala convegni La Delizia” Casarsa della Delizia (Pd), Galleria “Ferro di Cavallo” Roma.

További kiállítói tevékenysége:

2008 - FotoGraficaMente - Galleria Studio Arte FuoriCentro, Roma; “In Tandem per l’Italia”, kollektív vándorkiállítás több helyszínen; Segni Disegni - Galleria Studio Arte Fuori Centro, Roma.

2009 - “La memoria degli altri - Il Giallo e il Rosa” a Shoá emlékére; Associazione ECAD, Qube, Roma; “Riciclo Arte Ricostruzione: Adotta una bottega in Abruzzo” Cocullo (AQ); “Quaranta artisti per il muro di Berlino” Studio Arte Fuori Centro Roma; Biennale del Libro d’Artista città di Cassino.

2010 - „Segni di Confine”, A Berlino fal leomlásának 20. évfordulójára Berlino Associazione Culturale Fuori Centro Roma; XV Giornata Mondiale del libro Comune di Castro dei Volsci (FR); “Di ombra in ombra” Galleria Arte Fuori Centro di Roma e MAC-Maffei Arte Contemporanea, di Viareggio; „Spam Story Soirée”, Caffè Letterario Mangiaparole di Roma; „Haliotis” di _segni, gioielli, libri d’artista e fotografie con Antonio Picardi.

2011 - „L’immagine latente” personale, ass. cult. „la roggia” Pordenone; „L’ira del silenzio” per la „Giornata della memoria”, casa del jazz, Roma; „Autoritratti” Galleria Studio Arte FuoriCentro, Roma; “8 Poetesse con 8 Fotografie per l’8 marzo” Comune di Viterbo.

Riccardo Moretti

nasce e si forma tra i colori e le suggestioni dell'arte.

Fin dalla prima infanzia è stimolato dal lavoro del padre, Mario Moretti, celebre artista di fama nazionale, noto per la sua versatilità nelle più svariate espressioni figurative, dalla pittura alla scultura, dall'oreficeria alla ceramica.

Impossibile, quindi per lui, non intraprendere studi affini e dedicarsi, poi, ad un'arte diversa, la fotografia.

Dopo le scuole artistiche, il linguaggio fotografico diventa il suo mezzo espressivo che sente più consono alla sua sensibilità.

Sull'onda del reportage francese, cerca di cogliere alcune situazioni della vita quotidiana, quei momenti dell'esistenza umana che hanno un sapore poetico e li trasforma in immagini fissate nella pellicola. Numerosi sono stati i riconoscimenti ricevuti, a riprova della validità di una ricerca che da forte passione, si stava trasformando in un'arte apprezzata.

Da anni lavora nel settore della fotografia industriale; nel 2009 ha realizzato il *Calendario Istituzionale per il Comune di Pordenone*

Riccardo Moretti a művészet színeinek és befolyásának ölelésében születik és formálódik. Kisgyermek korától apja - a hazai berkekben jól ismert, neves művész, Mario Moretti, aki a különböző figuratív kifejezőmódokban, a festéstől a szobrászatig, az aranyművességtől a kerámiáig tanúsított sokrétűségéről ismert - ösztönzi.

Számára szinte egyértelmű volt az e területre irányuló tanulmányok megkezdése, melyeket követően végül egy eltérő művészeti ágban, a fényképészetben szenteli figyelmét.

Művészeti tanulmányait követően a fényképészet nyelve válik kifejezőeszközzé, melyet érzékenységehez legközelebbinek érez.

A francia reportage műfaj áramlatán a hétköznapi élet bizonyos helyzetait próbálja megragadni, az emberi létezés költői ízű pillanatait megörökítve és átváltoztatva azokat filmen rögzített képekké.

Munkásságáért számos elismerésben részesült, amely az erős szenvedély elismert művészetté váló átalakulásának sikerességét tanúsítja.

Évek óta az ipari fényképészet területén tevékenykedik, 2009-ben elkészítette Pordenone város hivatalos naptárát.

anilo Rommel

nasce nel 1947 a Milano dove vive e studia fino al 1967.

Appassionato di meccanica e chimica, si accosta alla fotografia in virtù del fascino dello sviluppo e stampa del negativo B/N, che impara da autodidatta studiando su molte pubblicazioni ed in particolare sui testi del fotografo americano Ansel Adams.

Già giovanissimo trova un proprio personale linguaggio espressivo che si evolverà negli anni, ricercando nella pienezza della fotografia bianco e nero l'estetica assoluta della sua fotografia.

Trasferitosi a Pordenone nel 1970, da parecchi anni è fotografo professionista operando nel settore del ritratto, still life, paesaggio urbano e naturale.

Tra i suoi progetti più importanti troviamo quello sulla Valcellina, cogliendo frammenti e sguardi di una realtà in via di sparizione.

Sue opere sono apparse su:

Le Tre Venezie, La Loggia, il volume *Storia di una strada*, il volume *Azzano X*.

Vive e lavora a Pordenone.

Danilo Rommel 1947-ben született Milánóban. Tanulmányait is itt végezte 1967-ig.

A mechanika és a kémia szenvedélyes rajongója. A fényképészettel a fekete/fehér negatívok előhívásával és nagyításával kapcsolatban érzett bővölete hozta kapcsolatba, melyet autodidakta módon sajátít el a szakirodalom, de legfőképpen az amerikai Ansel Adams művei segítségével.

Nagyon fiatalon rátalál saját expresszív nyelvezetére, amely az évek során átalakul, a fekete-fehér fotózás teljességében keresve fényképészeti munkásságának abszolút esztétikáját.

1970-ben Pordenone-be költözik, hosszú évek óta hivatásos fényképészként tevékenykedik a portréfotózás, csendélet, városi és természeti tájfotózás területén.

Legfontosabb projektjei között találjuk a Valcellina tárgyú munkáit, amelyek egy eltűnőben lévő valóság szilánkjait, pillanatait ragadják meg.

Munkái az alábbi kiadványokban jelentek meg:

Le Tre Venezie, La Loggia, „Storia di una strada”, kötet, „Azzano X” kötet.

Pordenone városban él és alkot.

Castello di **Kormend (H)**

Körmendi Kulturális Központ

Testi di: Enzo di Grazia e Zsuzsa Paloczi

Szöveg: Enzo di Grazia és Zsuzsa Pálóczy

Traduzioni: Melinda Poor

Fordítás: Melinda Poor

Progetto Grafico: Arturo di Grazia

Grafika: Arturo di Grazia

Stampato nella Tipografia del Comune di Pordenone nel mese di maggio 2011

Nyomtatva: Pordenone-i Városi Nyomdában